

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tion, der er indført i Loven med Hensyn til Regelen om de 110 pCt., ikke bliver anvendt i nogen Udstrækning, den bliver anvendt i mangfoldige Tilfælde. I visse Egne af Jylland ligger Ejendomsskylden uhyre lavt og Kreditforeningslaanene saa højt, at Dispensationsbestemmelsen er anvendelig og bliver anvendt.

Det ærede Medlem spurgte mig, om Ejendomme under den fastsatte Grænse paa 110 pCt. ikke kunde faa Saneringslaan. Det troede jeg det ærede Medlem selv kunde se er udelukket efter den gældende Lov; det er netop en af Grundene til, at jeg har fremsat Forslaget om Rentetilskud, idet de saa for 1937 kan faa det samme Rentetilskud som de, der faar Saneringslaan og faar 3 pCt. Rentetilskud. Det er ogsaa derfor, at det i Fjor var fremsat som to Forslag: et omhandlende de mest gældbetyngede Ejendomme, dem med over 110 pCt. af Ejendommens Panteværdi, de fik Saneringslaan med 3 pCt. Rentetilskud i 2 Aar og derefter konjunkturbestemt Rente i Fremtiden, medens de mellem 85 pCt. og 110 pCt., som kommer med i Aar, maa nøjes med 3 pCt. Rentetilskud i 1 Aar. De haardest belastede faar en større Fordel, og de andre faar en mindre Fordel.

Det ærede Medlem sagde, at det var ikke nok med, at de Statshusmænd, der havde konjunkturbestemt Rente, kunde faa Saneringslaan, de andre Statshusmænd skulde ogsaa have det. Men de er jo ikke udelukket efter den nugældende Lov, tværtimod, de har den samme Adgang som andre. Har de Gæld ud over Statslaanet, ligesom andre har Gæld ud over Kreditforeningslaanet, og de falder ind under Loven og Betingelserne ellers er til Stede, ja, saa kan de faa Saneringslaan. Det er derfor fuldkommen ved Siden af, naar det ærede Medlem paastaar, at de er udelukket for Øjeblikket.

Det ærede Medlem fremsatte endnu en Paastand, som er fuldkommen urigtig, nemlig at Renteforhøjelser er Regeringen jo Ekspert i. Jeg vil gerne sige til Belysning af dette Spørgsmaal om Diskontoen, at hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed — jeg ved jo ikke, om man kan forlange saa meget Arbejde af ham — at undersøge, hvorledes Diskontoen er i Øjeblikket, og hvorledes den har været tidligere, saa vil han se, at fra 1914 til 1930 har vi aldrig haft en saa lav Diskonto, som vi har i Dag. Vi har aldrig i disse 16 Aar haft en Diskonto, der laa under 5 pCt., altsaa 1 pCt. over det, vi har i Dag. Saa der skal ogsaa

et stærkt Bryst til at udtale en saadan Paastand, en saadan Beskyldning, som det ærede Medlem her fremsætter. Her tror jeg dog alligevel ikke, at det ærede Medlem Hr. Duborg kan konkurrere.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kom med den Udtalelse, som fik Tilslutning fra forskellig Side, at Forslaget om Rentetilskud betød i Virkeligheden kun, at man opretholdt Gælden og gav de paagældende Debitorer Mulighed for at betale Renter til Kreditorerne. Det er ogsaa det, Forslaget giver sig ud for; det er det, man vil, for vi tør ikke og vil ikke paatage os Ansvaret for, at saa store Dele af Landmændene, som her er Tale om i Øjeblikket, paa Grund af de særlige Forhold, jeg har nævnt, ikke vil være i Stand til at betale deres Renter og vil være udsat for, at deres Kreditorer ikke undlader at opkræve Renterne. I nogle Tilfælde vil man maaske udsætte Spørgsmaalet, men i mange Tilfælde vil det gaa saadan, at hvis der ikke foretages noget, saa vil Tvangsauktioner og Fallitter blive den sidste Vej ud af Misæren, og det mener vi ikke er berettiget. Vi synes, at saadan som Forholdene ligger, bør hele Befolkningen bidrage til, at Krisen lettes, saaledes som det her er foreslaet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen troede nok, han vilde stemme for Lovforslaget, men hans Anbefaling af det kunde naturligvis ikke fremkomme, før han havde rettet en hel Række Udfald mod Regeringen. Det skal han have Lov til, men naar han forlanger, at Regeringen skal vide, hvor Udviklingen gaar hen, og indrette sin Politik derefter, saa er det ærede Medlem alligevel mere naiv, end jeg havde troet om ham; for naar det ærede Medlem ser, hvor hurtigt Forholdene skifter, fuldkommen fra den ene Side til den anden Side, maa han erkende, at der er ingen Mennesker, der kan se, hvor Udviklingen bærer hen. Vi behøver blot at tænke paa det, vi drøftede i Gaar, og se, hvordan Kornpriserne nu i Løbet af 9 Maaneder er steget med 40—90 pCt. for alle 5 Kornsorter. Enhver, der har Vilje dertil, maa forstaa, at det er umuligt at se, hvor Udviklingen bærer hen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af et Par Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh fremkom med vedrørende Ejendomsskatterne. Den Opgørelse, som det